

הקדמת ספר הזוהר

(דף א ע"א)

רבי חזקיה (נ"א רבי אלעזר) פתח, כתיב, (שיר השירים ב) כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים. מי השושנה? זו כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל (משום שיש שושנה ויש שושנה). מה השושנה שהיא בין החוחים יש בה אדם ולכן - אף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יש בה דין ורחמים. מה שושנה יש בה שלשה עשר עלים - אף בכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יש שלש עשרה מדות רחמים שמקיפות אותה מכל צדדיה. אף אלהים של פאן, משעה שנזכר, הוציא שלש עשרה תבות להקיף את כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל ולשמר אותה. ואחר כך נזכר פעם אחרת. למה נזכר בפעם אחרת? כדי להוציא חמשה עלים חזקים שסובבים את השושנה. ואותם החמשה נקראים ישועות, והם [חמשה] [חמשים] שְׁעָרִים. ועל זה הסוד כתיב (תהלים קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָׂא, זו כּוֹס של בְּרָכָה. הכּוֹס של בְּרָכָה צְרִיכָה לְהִיטֵל עַל חֵמֶשׁ אֶצְבָּעוֹת וְלֹא יִתָּר, כְּמוֹ שֶׁהַשׁוֹשְׁנָה שִׁוּשְׁבַת עַל חֵמֶשׁ עָלִים חֲזָקִים בְּדִגְמָא שֶׁל חֵמֶשׁ אֶצְבָּעוֹת. וְהַשׁוֹשְׁנָה הַזֹּאת הִיא כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה. מִ"אֱלֹהִים" הַשְּׁנִי עַד "אֱלֹהִים" הַשְּׁלִישִׁי - חֵמֶשׁ תְּבוּת. מִכָּאן וְהִלָּא הָאוֹר שֶׁנִּבְרָא וְנִגְנָו וְנִכְלָל בְּבְרִית הַהוּא שֶׁנִּכְנַס בְּשׁוֹשְׁנָה [ס"א ז'] וְהוֹצִיא בָּהּ זָרַע, וְזֶה נִקְרָא עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ בוֹ. וְאוֹתוֹ הַזָּרַע קִיַּם בְּאוֹת הַבְּרִית מִמֶּשׁ. וְכֵמוֹ שֶׁדְּמוּת הַבְּרִית נִזְרַע בְּאַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם זְרוּעִים [של אות] הַזָּרַע הַהוּא, כִּף נִזְרַע הַשֵּׁם הַחֲקוּק מִפְּרֶשׁ בְּאַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

בְּרֵאשִׁית. רְבִי שְׁמַעוֹן פִּתַּח, (שיר ב) הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאַרְץ. הַנְּצַנִּים - זֶה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. מִתִּי נִרְאוּ בְּאַרְץ? בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי,

וְלִבְתָּר אֲדַכֵּר זְמַנָּא אַחְרָא. אֲמַאי אֲדַכֵּר זְמַנָּא אַחְרָא. בְּגִין לְאַפְקָא חֵמֶשׁ עָלִין תְּקִיפִין דְּסַחְרִין לְשׁוֹשְׁנָה. וְאֲנוּן חֵמֶשׁ אֲקָרוּן יְשׁוּעוֹת. וְאֲנוּן חֵמֶשׁ תְּרַעֲיָן. וְעַל רְזָא דָּא כְּתִיב (תהלים קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָׂא דָּא כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה. כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה אֶצְטְרִיךְ לְמַהְיִי עַל חֵמֶשׁ אֶצְבָּעָאן וְלֹא יִתָּר. כְּגוֹוְנָא דְּשׁוֹשְׁנָה דִּיתְבָּא עַל חֵמֶשׁ עָלִין תְּקִיפִין דִּיגְמָא דְּחֵמֶשׁ אֶצְבָּעָאן. וְשׁוֹשְׁנָה דָּא אִיהִי כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה. מִאֱלֹהִים תִּנְנָא עַד אֱלֹהִים תְּלִיתָא חֵמֶשׁ תִּיבִין. מִכָּאן וְהִלָּא הָאוֹר דְּאֲתַבְרִי וְאֲתַגְנִיז וְאֲתַפְלִיל בְּבְרִית הַהוּא דְּעָאֵל בְּשׁוֹשְׁנָה (ס"א דא) וְאִפִּיק בָּהּ זָרַעָא. וְדָא אֲקָרִי עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ בוֹ. וְהַהוּא זָרַע קִיַּמָּא בְּאוֹת בְּרִית מִמֶּשׁ. וְכֵמָה דִּדְיוֹקְנָא דְּבְרִית אֲזִדְרַע בְּאַרְבָּעִין וְתִרִין זְרוּעִין הַהוּא (נ"א דהווא) זָרַעָא, כִּף אֲזִדְרַע שְׁמָא גְלִיפָא מִפְּרֶשׁ בְּאַרְבָּעִין וְתִרִין אֲתוֹן דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית.

בְּרֵאשִׁית, רְבִי שְׁמַעוֹן פִּתַּח (שיר השירים ב) הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאַרְץ. הַנְּצַנִּים, דָּא עוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, נִרְאוּ בְּאַרְץ אִימְתִי, בַּיּוֹם

השלישי, דכתיב ותוצא הארץ פדין נראו בארץ. עת הזמיר הגיע, דא יום רביעי דהיה ביה זמיר עריצים, מארת חסר. וקול התור, דא יום חמישי, דכתיב ישרצו המים וגו' למעבד תולדות. נשמע, דא יום ששי דכתיב נעשה אדם. דהיה עתיד למקדם עשיה לשמיצה, דכתיב (דף א ע"ב) הכא נעשה אדם, וכתיב התם נעשה ונשמע. בארצנו, דא יום שבת דאיהו דוגמת ארץ החיים. (שהוא עולם הבא. עולם הנשמות עולם הנחמות).

שכתוב ותוצא הארץ, אז נראו בארץ. עת הזמיר הגיע - זה היום הרביעי שהיה בו זמיר עריצים, מארת חסר. וקול התור - זה היום החמישי, שכתוב ישרצו המים וגו', לעשות תולדות. נשמע - זה היום הששי, שכתוב נעשה אדם, שהיה עתיד להקדים עשיה לשמיצה, שכתוב כאן נעשה אדם, וכתוב שם נעשה ונשמע. בארצנו - זה יום השבת, שהוא דגמת ארץ החיים (שהוא עולם הבא, עולם הנשמות, עולם הנחמות).

(נ"א דבר אחר) הנצנים אליו אנון אבהן דעאלו במחשבה ועאלו בעלמא דאתי ואתגניזו תמן. ומתמן נפקו בגניזו ואטמירו גו (נ"א בהו) נביאי קשוט. אתיליד יוסף ואטמירו ביה, עאל יוסף בארעא קדישא ונציב לון תמן, וכדין נראו בארץ ואתגלו תמן. ואימתי אתחזון, בשעתא דאתגלי קשת בעלמא. דהא בשעתא דקשת אתחזי כדין אתגלון אנון, ובהיא שעתא עת הזמיר הגיע עדן לקצץ חביין מעלמא. אמאי אשתזיבו, בגין דהנצנים נראו בארץ, ואלמלא דנראו לא אשתארוזן בעלמא, ועלמא לא אתקים. ומאן מקים עלמא וגרים לאבהן דאתגלון, קל ינוקי דלעאן באורייתא, ובגין אנון רביין דעלמא, עלמא אשתזיב. לקבליהון, (שיר השירים א) תורי זהב נעשה לה, אליו אנון ינוקי רביין עולמין דכתיב, (שמות כ"ה) ועשית שנים פרוכים זהב.

(נ"א דבר אחר) הנצנים - אלו הם האבות שנקנסו במחשבה ונקנסו לעולם הבא ונגנזו שם, ומשם יצאו בגניזות ונסתרו בתוך נביאי האמת. נולד יוסף ונטמנו בו. נכנס יוסף לארץ הקדושה והציב אותם שם, ואז נראו בארץ ונגלו שם. ומתי הם נראו? בשעה שהתגלתה הקשת בעולם. שהרי בשעה שנוראית הקשת, אז הם מתגלים, ובשעה שהיא עת הזמיר הגיע לקצץ את הרשעים מן העולם. למה נצלו? משום שהנצנים נראו בארץ, ואלמלא שנראו, לא היו נשארים בעולם, והעולם לא היה מתקיים. ומי מקים את העולם וגורם לאבות להתגלות? קול התינוקות שעוסקים בתורה. ובגלל אותם התינוקות של העולם, העולם נצל. פנגדס (שיר השירים א) תורי זהב נעשה לה, אלו הם תינוקות ילדים עלמים, שכתוב (שמות כה) ועשית שנים פרוכים זהב.

בראשית רבי אלעזר פתח (ישעיה מ) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה. שאו מרום עיניכם לאן אתר, לאתר דכל עיינין תליאן ליה. ומאן איהו, פתח עינים. ותמן תנדעון דהאי סתים עתיקא דקימא לשאלה.

בראשית. רבי אלעזר פתח, (ישעיה מ) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה. שאו מרום עיניכם, לאיזה מקום? למקום שכל העינים תלויים בו, ומי הוא?